

Operație estetică pe suflet

Ileana

Cu bisturiul am tăiat în gând.
Ce tare m-a durut și ce profund!
În mintea mea își dădeau întâlnire
și gânduri triste și gânduri mai bune.
Gânduri ce îmi fugeau, amestecate,
Nici nu puteam să le cuprind pe toate.
În inimă, la fel, prin sentimente,
Se perindau, aiurea, continente.
Atât de multe la un loc stăteau
și zâmbete și lacrimi. Se certau
pe suflet care, cum, să-l stăpânească.
Sufletul meu stătea ascuns, în transă.
Și-nșiruite și amestecate,
În mine, se zbăteau acestea toate.
Mă destrămau cu forța lor. Poveri
stăteau la mine-n suflet și ce grei
de toate acestea ochii îmi erau.
Plini de incertitudini, nu vedeau.
Și-atunci, am hotărât! O să vă tai!
Să nu mai stați în mine ca un scai!
O să fac operație pe suflet. Grea,
dar știu că îmi va fi mai bine așa.
Și văduvit de al tristeții pas,
Zâmbetul îmi va reveni în glas.
Și-o să-mi transforme în plăceri, probleme
Și-n bucurii atâtea teoreme,
Ce zbuciumate, toate-n piept la mine,
Își tot dădeau ca loc de întâlnire.
Și apoi, spălat de al tristeții țol,
Sufletul meu cel transformat și nou,
Își va întinde aripi de plăcere
Pe culmea dimineții și a serii.
Iar noaptea, picurând la mine-n suflet,
Îmi va cânta din tulnice văzduhul.